

Menn sum vóru við Borðoyanesi:

Fara ikki at gloypa nøkrum lokkimati

Vit fara ikki at lata okkum lokka at taka ímóti nakrari náðigávu uppá 6000 krónur frá reiðarinum, hóast sakførarin hjá Føroya Fiskimannafelag heldur, at hetta tæni okkum best.

— Vit fara at krevja okkara, og um FF ikki megnar at tala okkara sak ætla vit sjálvir at stevna reiðarið S/L Boreas eftir fullum dagsprisi fyri veiðuna, sum myndugleikar í Kanada seinasta heyst lögdu hald á.

Hetta siga Thorstein Thorgeirsson, Óli S. Johannesen og Heramnn Fugloy, sum ikki ivast á, at tað nógva av manningini á Borðoyarnes fara at standa saman í stríðnum fyri einum rættvisari úr-tøku.

Teir triggir fýlast á brævið, sum teir nýliga hava fingið sendandi frá formanninum í FF, Óla Jacobsen.

— Vit eru vónsviknir av gongdini í málinum. Felagið hevur arbeitt seint og ikki umboðað tann misnøgða fiskimannin umboð á Borðoyarnesi.

I skrivinum, sum er sent til manningina, sum var við heysttúrinn 1982, verður serliga víst til eitt tilmæli. Tað er sakførarin hjá FF, Sigurd Joensen, sum skivar soleiðis um ta umstríddu veiðuna: «Viðvíkjandi avrokningini fyri tey 70 konfiskeraðu tonsini eri eg ikki í nøkrum iva um, at tað er klókt at taka ímóti avrokningi í mun til tann triðing av söluvirðinum, sum tað hevði verið í Føroyum, um teir beinanvegin kunnu fáa tær kr. 6000, sum hetta skal geva upp á mannin. Eg rokni nevniliga við, at fara vit í rættin, so verður dómsúrslitið tað, at manningin fær somu lagnu sum reiðarið, og hetta vil uppaftur siga, at um skiparin verður frikendur, so verður einki, hvørki til reiðari ella manning.

— Hvat teir sakkønu vilja við hesum er ilt at siga, tí tað er jú reiðarinum S/L Boreas vit eiga penningin frá... men kanska er tað við vilja, at sakin soleiðis verður fløkt og vavd saman. — Tað sum eigur at viga tungt í hesum málinum, eru orð skiparans í St. Jones, tá ið hann bedýraði okkum fullan føroyskan dagspris fyri veiðuna, sum bleiv lögð upp har yviri. Tí undrar tað okkum, at sakførarin skivar, at tann bindandi avtalan ella lyfti skiparans er ov litið konkret. — Men tá ið ein manning kann vitna um, hvat ið skiparin segði, halda vit hetta vera rættuliga góð prógv og ivaleysa

mæla til eina «alt ella einki støðu» í málinum.»

Seinast í skrivinum frá Fiskimannafelagnum, sigur Óli Jacobsen, at hann fegin vil hava at vita, hvørja støðu manningin hevur til úrslitið

Teir skáka sær undan

Teir triggir Borðoyarnesmenninir meta brævið frá FF at vera eina táta — júst tað sum teir ikki hava brúk fyri.

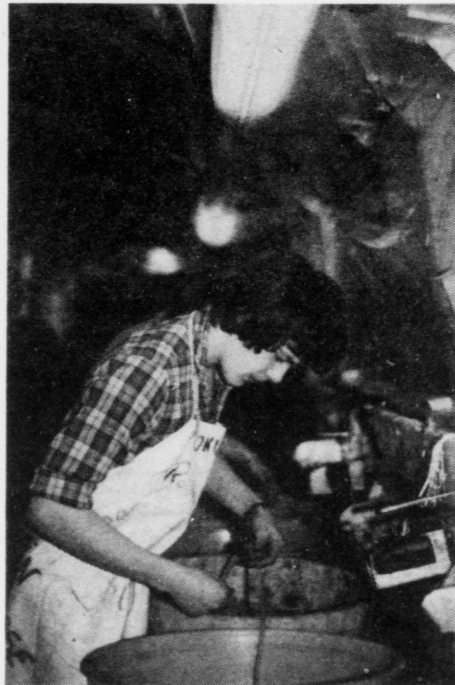
— Tað nýttist eingin at spyrja manningina á Borðoyarnesi um, hvat teir siga til 6000 krónur fyri brotagóðsið. Heldur ikki Óli Jacobsen, tí hann veit fullvæl, hvørja støðu manningin hevur. Vit hava regluligt telefonsamband við FF, sagt okkara hugsanir í bløðunum, so Óli veit væl, at tað ikki er nøkur armóðsgáva frá reiðarinum, vit sóknast eftir, men fullum útbýti fyri tey 70 tonsini. Tí eru vit ógvuliga vónsviknir av arbeiðslagnum hjá felagnum, sum í hesum málinum hevur arbeitt litið fyri fiskimennin. Teir, sum vit hava sett okkara álit til, skáka sær undan, so at tey veruligu krøvini frá manningini detta burtur millum reglurnar.

Rokskipari men orðloysingur

— Antin duga teir ikki ella vilja teir ikki skilja okkara støðu. Í brævinum frá FF, sigur sakførarin, at hann er bangin fyri, at manningin í rættinum fær somu lagnu sum reiðarið, og um skiparin ikki verður frikendur, so verður einki — hvørki til reiðari ella manning.

— Hvat teir sakkønu vilja við hesum er ilt at siga, tí tað er jú reiðarinum S/L Boreas vit eiga penningin frá... men kanska er tað við vilja, at sakin soleiðis verður fløkt og vavd saman.

— Tað sum eigur at viga tungt í hesum málinum, eru orð skiparans í St. Jones, tá ið hann bedýraði okkum fullan føroyskan dagspris fyri veiðuna, sum bleiv lögð upp har yviri. Tí undrar tað okkum, at sakførarin skivar, at tann bindandi avtalan ella lyfti skiparans er ov litið konkret. — Men tá ið ein manning kann vitna um, hvat ið skiparin segði, halda vit hetta vera rættuliga góð prógv og ivaleysa

greitt.

Taka málið í egnu hond

— Tí ætla vit ikki at krúpa undir tí grova órætti og undirmetan, sum vanliga verður tveitt á kroppin á fiskimanninum.

Óli Jacobsen kennir okkara støðu nóg væl, og skomm er tað, um eitt væl-orðað skriv frá sjómmonnum, skal verða neyðugt fyri at fáa formannin at vakna. Um FF ikki tekur álvarslig stig í hesum málinum beinanvegin, ætla vit sjálvir at stevna reiðarið eftir tí sum vit eiga.

Hóast okkara partur í arbeiði á sjónum ongantíð hevur ligið eftir, so hevur parturin av ágóðanum altíð verið skelkandi og órættvisur. Tó kundi tí komið nóg fram, um fiskimenn sleppa at tala sína sök í Føroya rætti.

Snýttir í stórum stili

Avrokningin fyri heysttúrinn var góð 73.000 krónur, og var hetta fyri umleið 400 tons, kalvi og annað roknað uppí. Nú ætla teir, at vit skulu fáa 6000 krónur fyri tey sjeiti tonsini, sum vit hava slitið fyri, men sum myndugleikarnir í Kanada lögdu hald á, tí at vit fiskaðu á eini stongdari leið.

Eftir dagsprisnum tá, skuldi hendan veiðan givið umleið 16.000 krónur.

Allastaðni verður tað pilkað av okkara parti. Útreiðslurnar fyri agn vóru eisini nóg stórrar enn hvat líkandi linuskip klára seg við. Kalvin bleiv býttur sundur í 35 partar, hóast vit bert vóru 17 mans við á túrinum. Eisini fingi vit alt ov litið fyri at gera línu til at yvirtúrinum.

Tað er lætt hjá Palla Rasmussen, skipara, at reypa í Familie Journalen um, at lastin bleiv seld fyri 4,5 milliónir, men á okkara avrokning er einki sum talar fyri nakrari sølu.

Tí er tað ikki so lógið, at 16 mans søgdu upp í stórar misnøgd, tá ið avrokningin kom.

Vit eru sumuleiðis vónsviknir av Føroya Fiskimannafelag, sum helst dárar best, at vit bara nikka og taka ímóti tí sindri, sum reiðarin og aðrir nú einaferð halda, at teir kunnu vera fyri uttan. Men so verður ikki hesaferð!

Vit hava einki at tapa, men alt at vinna. Tað verða fáir sum taka ímóti teimum 6000 krónunum, sum teir nú fara at senda okkum.

stra

Ad notam

í leiðarateigi Dimmalættingar nr. 66 ger blaðstjórin nóg burtúrur, at undirritaði hevur kúvent í spurninginum um Føroya støðu í hernaðarmálum, í tí kappdubbing, sum so óhugnaliga minni okkum á, hvørjar avleiðingar slík savnan av sprengjorku stórveldanna kann elva til. Ikki er ilt at gita hvi blaðstjórin skivar, sum hann ger. Ikki er tað tí, at hann ikki veit betur.

Hóast «tótta» Dimmalættingar og hóast vanliga knæfall hennara fyri teimum, sum sita við pengunum og maktini, so reingir hon tó ikki veruleikanum, at atomdubbing ber í sær óhugnaligar oyðandi avleiðingar. Støða Javnaðarflokksins í hernaðarspurningum er ikki broytt frá tí P.M. Dam, sáli var floksformaður.

Í hesum máli, sum eg eisini stutt nam við í Fólkatíðninginum, í fyrispurninginum til statsministeran «om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation» 2. juni 1983, orðaði eg meg soleiðis (hetta fæst váttað í Folketingsstendene):

«Færøerne har inten ønske om at skulle spille nogen som helst rolle i det militærpolitiske magtspil, der kun kan få ødelæggende konsekvenser for samfundene i Nordatlanten. For os at se, gavner det ingen, at de recuser, der burde være brugt til at brodføde den stadig stigende dal af verdens hungrende befolkning, istedet bruges til en vanvittig opskruen af den militære balancegang, der kun kan øge truslen om ragnarok, men ufattelige lidelser for menneskeheden som følge.

Vi, der lever i det lille færøske fiskerisamfund, kan kun konstatere, at vit bliver ikke efterspurgt, når vi bruges i de militære magtblokkers magtspil.

Men dog vil vi, så indtrængende som det er os muligt, advare om atomoprustning.»

Dimmalætting veit fullvæl, at eg á ongum sinni havi ivast í, hvar vit hugsunarlaga hoyra heima, sum fylkjast um ta

stevnu, sum Javnaðarflokkar standa fyri (socialdemokratar).

Og tó er tað neyvan nakað blað meira enn Dimmalætting, ið hevur sýnt stórru kúendingi í málum og spurningum, tá tað hevur verið «for tilfallet», helst tá hon fæblur um kommunismu og javnaðararræsluna.

Tey ári Atli Dam sat sum logmaður Føroya og Sambandsflokkskurin sat í andstöðu, var ikki orðið, sum Dimmalætting legði eftir hesum manni, eindaleyst.

Men tá sami blaðstjórin nú fellur tær um støðuna í Javnaðarflokkinum og tekur P.M. Dam upp á tunguna, ja so er tað bart sagt nóg fyri at hoyra.

Fáur man ivast í kommedispli Dimmalættingar, ikki minst í hennara «tokka» til kommunistastórveldið. Samvinnan við litlu Føroyar og stóra kommunistaveldið í dag hevur dimensjónir, ið litið vóru hugsandi tvey ári Javnaðarflokkskurin sat við landsstýrisleiðsluni.

Vitjanir Paula Ellefsen hjá leiðarunum í Kreml og hansara drúgva stutt-leikaferð hjá kommunistavinnunum við Svartahavið, munnu ikki vera heilt tilvildarlígar.

Heldur ikki vitjan landsstýrismann Fólka-flokksins, Ólaf Olsen. Ei heldur olmussu ferð Annfinn Kallsbergs, landsstýrismans. Men hetta skivar Dimmalætting litið um í dag.

Men hevði logmaður itti Atli Dam, og hevði hann gjørt neyvt tað sama sum núverandi logmaður í samvinnu við Sovjet, so skuldi tú hoyrt urguspæl.

Tá høvdu menn verið ramir. Tá høvdu teir mobiliserað, sjálvt Wurmbrandt.

Tá skuldi tú sæð leik. Tá hevði dunað í honrum um tramaskapin.

Men nú. Nei, bara forrætning. Pengar skulu vit tjena. Teir lukta jú ikki.

Heldur ikki teir úr Kreml.

15. juni 1983

J. Lindenskov